

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

3288

Vragen van het lid **Spekman** (PvdA) aan de minister voor Immigratie en Asiel over *de afwijzing van een homoseksuele asielzoeker op grond van de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen* (ingezonden 14 juni 2011).

Antwoord van minister **Leers** (Immigratie en Asiel) (ontvangen 12 augustus 2011). Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2010–2011, nr. 3064.

Vraag 1

Herinnert u zich de eerdere schriftelijke vragen over de afwijzing van een homoseksuele asielzoeker op grond van de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen?¹

Antwoord 1

Ja.

Vraag 2, 5 en 8

Volgt uit uw antwoord op bovengenoemde schriftelijke vragen, dat het geheel aan verklaringen van de betrokken vreemdeling niet geloofwaardig is bevonden, dat u tevens niet geloofwaardig acht dat de asielzoeker homoseksueel is?

Waarom heeft u vraag 6 van bovengenoemde schriftelijke vragen niet beantwoord? Is de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) ten aanzien van deze asielzoeker uit Iran overtuigd dat hij zijn homoseksualiteit heeft verzonnen? Klopt het dat zijn homoseksualiteit voornamelijk niet is geloofd omdat er een aantal andere aspecten van zijn asielrelaas niet wordt geloofd? Kunt u deze antwoorden toelichten? Bent u bereid, indien u deze vraag vanwege het individuele karakter niet openbaar kunt beantwoorden, dit in vertrouwelijkheid te doen?

Wat dient een homoseksuele man of lesbische vrouw in zijn algemeenheid te doen om zijn of haar seksuele geaardheid aannemelijk te maken? Wat is uw antwoord op die vraag indien het asielrelaas ongeloofwaardig is bevonden? Is de situatie mogelijk dat de IND het asielrelaas van een homoseksuele asielzoeker niet gelooft, maar zijn homoseksualiteit op zichzelf wel?

¹ 14 april 2011 (vraagnummer: 2011Z07949).

De Volkskrant, maandag 4 april 2011, Uitgelicht, blz. 16. De gegevens in deze zaak zijn bekend bij de minister voor Immigratie en Asiel.

Antwoord 2, 5 en 8

Zoals reeds eerder vermeld, acht ik het in beginsel onwenselijk informatie te verstrekken over individuele gevallen. Daarbij geldt in dit geval dat de vreemdeling aan wie gerefereerd wordt, in beroep is gegaan tegen de afwijzende beslissing op zijn asielaanvraag. Dit noodzaakt mij tot terughoudendheid bij het verstrekken van informatie, zolang de rechter zich nog niet heeft uitgesproken. Onder verwijzing naar de vorige antwoorden, meld ik u nogmaals dat het geheel aan verklaringen van de betrokken vreemdeling door de IND niet geloofwaardig is bevonden.

Elke asielaanvraag wordt op zijn eigen merites beoordeeld. Uitgangspunt hierbij is dat de bewijslast bij de asielzoeker ligt en dat het aan de vreemdeling is om zijn verklaringen aannemelijk te maken, ook betreffende zijn gestelde seksuele geaardheid. Daarbij kan gebruik worden gemaakt van andere informatie over de vreemdeling in het dossier. De beoordeling van de geloofwaardigheid van de seksuele geaardheid vindt plaats overeenkomstig de algemene uitgangspunten die gelden bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van een asielrelaas zoals beschreven in de Vreemdelingencirculaire. Daarbij is het mogelijk dat de IND het asielrelaas van een homoseksuele asielzoeker niet gelooft, maar zijn homoseksualiteit op zichzelf wel.

Vraag 3 en 4

Waarom heeft u vraag 4 van bovengenoemde schriftelijke vragen niet beantwoord? Is de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas een contra-indicatie zoals bedoeld in uw asielbeleid om homoseksuele asielzoekers uit Iran een verblijfsvergunning te verlenen, tenzij er contra-indicaties zijn? Waarom heeft u vraag 5 van bovengenoemde schriftelijke vragen niet beantwoord? Deelt u de mening dat deze contra-indicaties beperkt zouden moeten blijven tot aspecten van openbare orde en veiligheid en fraude? Kunt u bij dit antwoord in aanmerking nemen dat de situatie voor homoseksuelen in Iran verschrikkelijk is en dat zij die daar openlijk voor uit komen voor hun leven hebben te vrezen?

Antwoord 3 en 4

Vragen 4 en 5 van de vorige kamervragen zijn gezamenlijk met vragen 3 en 6 beantwoord. Zoals is opgemerkt in antwoord op vragen 2, 5 en 8 is het mogelijk dat het asielrelaas van een homoseksuele asielzoeker ongeloofwaardig is, maar dat de homoseksuele geaardheid wel geloofwaardig is. In dat geval komt een Iraanse homoseksuele asielzoeker, behoudens contra-indicaties zoals bijvoorbeeld openbare orde, in aanmerking voor een verblijfsvergunning.

In aanvulling op dit eerdere antwoord wil ik opmerken dat in het vreemdelingenbeleid geen uitputtende lijst gegeven wordt van contra-indicaties. In de Vreemdelingencirculaire worden contra-indicaties beschreven, zoals in C4/2.5 Vc en in C4/3.11 Vc. Voorbeelden hiervan zijn dat de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid; dat de vreemdeling zich onttrokken heeft aan toezicht; dat er ernstige twijfels bestaan aan de identiteit van de vreemdeling en het verstrekken van onjuiste gegevens teneinde te bewerkstelligen in een gunstiger positie te komen verkeren dan waarin hij zonder deze gegevens zou verkeren.

Vraag 6

Zijn er, naast het door u in de beantwoording van bovengenoemde schriftelijke vragen genoemde beleid en de door u vermelde werkinstructie, andere instructies (of anderssoortige aanwijzingen) voor de beslismedewerkers van de IND waarin staat aangegeven hoe de geloofwaardigheid van asielrelaas moet worden beoordeeld? Wanneer zijn deze instructies voor het laatst aangepast? Bent u bereid deze instructies openbaar te maken? Bevatten deze instructies ook kwantitatieve doelstellingen?

Antwoord 6

Nee, dat is niet het geval. Reeds in de eerdere beantwoording is vermeld dat op 20 december 2010 de instructie «Beslissystematiek: beoordeling geloofwaardigheid en zwaarwegendheid» is verschenen. Sindsdien zijn er geen andere instructies of anderssoortige aanwijzingen verschenen voor de beslismedewerkers van de IND. Genoemde instructie is openbaar en bevat geen kwantitatieve doelstelling.

Vraag 7

Deelt u de mening, mede gezien uw antwoord op bovengenoemde schriftelijke vragen dat de geloofwaardigheid van de verklaringen van de asielzoeker doorslaggevend is voor de vraag of een asielzoeker in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning, maar ook vanwege fraudebestrijding, dat het wenselijk is dat deze gegevens worden geregistreerd? Bent u bereid daartoe over te gaan? Kunt u deze antwoorden toelichten?

Antwoord 7

Reeds nu wordt de omstandigheid dat de verklaringen van een asielzoeker (deels) ongeloofwaardig worden bevonden geregistreerd in het individuele dossier van de vreemdeling. Dit vormt in die gevallen ook onderdeel van de beschikking die eveneens deel uitmaakt van het departementale dossier. Deze registratie in het individuele dossier is echter niet zodanig dat het ook mogelijk is om voor grotere groepen asielzoekers geautomatiseerd hierover gegevens te genereren. Dit zou alleen kunnen als deze registratie zou zijn terug te brengen tot een eenvoudig «ja» of «nee» (of «deels») en als er steeds een directe relatie zou bestaan tussen de geloofwaardigheid en de beslissing op de asielaanvraag. Dit is niet het geval. Immers, niet in alle zaken waarin tot een afwijzing van de aanvraag wordt gekomen, heeft altijd een beoordeling van de geloofwaardigheid van alle aspecten plaatsgevonden. Dit is het meest duidelijk in afwijzingen van asielverzoeken op basis van een zogenoemde Dublin-claim, waarbij inhoudelijke toetsing van het asielrelaas in het geheel niet plaatsvindt. Daartegenover staat dat het in voorkomende gevallen evenmin is uitgesloten dat een asielverzoek wordt ingewilligd als een deel van het relaas niet geloofwaardig is geacht, maar uit het geloofwaardig bevonden deel van de verklaringen onomstotelijk een gegronde vrees voor vervolging of schending van artikel 3 EVRM volgt.